

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1599-ҳадис

4178 / 1599 - عَنْ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
عَامَ الْحُدَيْبِيَّةِ فِي بَضْعِ عَشْرَةِ مِئَةٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَلَمَّا أَتَى ذَا الْحُلَيْفَةِ، قَلَدَ الْهُدْيَ وَأَشْعَرَهُ وَأَحْرَمَ مِنْهَا
بِعُمْرَةٍ، وَبَعَثَ عَيْنًا لَهُ مِنْ خُرَاعَةَ، وَسَارَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى كَانَ بِعَدِيرِ الْأَشْطَاطِ أَنَاةَ
عَيْنُهُ، قَالَ: إِنَّ قَرَيْشًا جَمَعُوا لَكَ جُمُوعًا، وَقَدْ جَمَعُوا لَكَ الْأَحَابِيثَ، وَهُمْ مُقَاتِلُوكَ، وَصَادُوكَ عَنِ
الْبَيْتِ، وَمَانِعُوكَ، فَقَالَ: أَشِيرُوا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَيَّ، أَتَرُونَ أَنْ أَمِيلَ إِلَى عِيَالِهِمْ وَذُرَارِيِّ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
يُرِيدُونَ أَنْ يَصُدُّونَا عَنِ الْبَيْتِ، فَإِنْ يَأْتُونَا كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ قَطَعَ عَيْنًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَإِلَّا تَوَكَّنَاهُمْ
مَخْرُوبِينَ. قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، خَرَجْتَ عَامِدًا لِهَذَا الْبَيْتِ، لَا تُرِيدُ قَتْلَ أَحَدٍ، وَلَا حَرْبَ أَحَدٍ،
فَتَوَجَّهَ لَهُ، فَمَنْ صَدَّنَا عَنْهُ قَاتَلْنَاهُ. قَالَ: امضُوا عَلَيَّ اسْمِ اللَّهِ.

1599.4178. Мисвар ибн Махрама ва Марвон ибн Ҳакамдан ривоят қилинади, ҳар бири шеригига қўшимча қилиб айтади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳудайбия йили саҳобаларидан мингдан ортиқ киши билан йўлга чиқдилар. Зулхулайфага келганда ҳадийларга илги осиб, ишъор қилдилар ва ўша ердан умрага эҳром боғладилар. Хузоъалик бир айғоқчиларини жўнатдилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам йўлда давом этдилар. Ниҳоят, Аштот кўлига етганларида айғоқчилари у зотга келиб, «Қурайш сизга қарши жамоалар тўплабди. Аҳбошларни* тўплаб қўйибди. Улар сиз билан жанг қилмоқчи, сизни Байтдан тўсишмоқчи, қайтаришмоқчи», деди. Шунда у зот: «Эй одамлар, менга маслаҳат беринглар! Бизни Байтдан тўсмоқчи бўлган манавиларнинг аҳлу аёли, болачақаларининг устига боришимга нима дейсизлар? Агар улар биз томон келишса, Аллоҳ азза ва жалла бир айғоқчини мушриклардан тўсган бўлади. Акс ҳолда уларни уларни хонавайрон қилиб ташлаб кетамиз!» дедилар. Абу Бакр: «Эй Аллоҳнинг Расули, сиз ҳеч кимни ўлдирмоқчи эмассиз, ҳеч кимга уруш очмоқчи эмассиз, мана шу Байтни қасд қилиб чиққансиз, холос. Энди у томон юраверинг. Ким бизни тўсса, унга қарши жанг қиламиз», деди. У зот: «Аллоҳнинг исми ила давом этинглар!» дедилар».

* «Аҳбошлар» деб Қурайш кофирлари мусулмонларга қарши атрофдаги бир неча қабилалардан тўплаган сара жангчиларга айтилган. Улар Ҳабиш деган жойда аҳдлашгани учун «Аҳобийш» номи билан машҳур бўлган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI